Tóth Attila rekordfogása

Nyomtatási dátum: 2026. 11. 03. 11:41

Fogás dátuma: 2025. 06. 23. 17:00

Halfaj: Koi ponty

Csali: bojli

Súly: 29,05 kg

Hossz: 87 cm

Kerület: 97 cm

Fogás helye: Gyékényesi kavicsbányató Gyékényes kotró

C&R: Igen

Június második felében kezdtük meg a pecát a kotró 32-es számú helyén, bízva abban, hogy a nyári meleg ellenére kamera elé tarthatunk néhány gyékényesi szépséget. Az ilyenkor szokásos előkészületek után a legmelegebb órákban láttunk neki az előttünk elterülő meder feltérképezésének. A a tábortól kb 400 méterre, a félszigettől nagyjából 10 méterre egy kedvezőnek tűnő púp tetejét választottam ki etetésnek és szerelék elhelyezéséhez. Szívesen használok itt tigrismogyorót – szórtam is bőven belőle –, amit gyümölcsös bojlival egészítettem ki. Közel 48 óráig gyakorlatilag semmi sem történt. De nem variáltam, nem frissítettem, tudtam, hogy a 28 mm-es horogcsali bír ennyit. Ezután három apró csippanásra lettem figyelmes. Amikor kézbe vettem a botot, a zsinór iránya egyértelműen mutatta, hogy a hal a mély víz felé indult. Egymagam pattantam csónakba, igyekeztem minél előbb beérni, nehogy akadót fogjon. Mire odaértem, már jócskán behúzott a mélybe. Hosszú percekig nem tudtam zsinórt nyerni tőle – amit felcsévéltem az orsó dobjára, azt azonnal visszakövetelte. Így ment ez körülbelül 20 percig, amikor is végre a bot elkezdte felőrölni a hal erejét. Először, ahogy megpillantottam a 4-5 méter mély vízben, egy kisebb példánynak tűnt. De amikor feljebb ért, egy élénk narancssárgás szín villant meg a testén. Nem tudtam, káprázik-e a szemem, vagy valóban Grál, az ország legnagyobb kétszínű koi pontya vette fel a csalim. A következő húzások után már biztos voltam abban, hogy ő az a kapitális gyékényesi trófea, akit eddig csak ámulva nézhettünk a fotókon. A fárasztás ezután vált igazán izgalmassá. Az adrenalin átjárta minden sejtem, végtagjaim remegtek, de a botot biztos kézzel tartottam. Egyre közelebb és közelebb került, már-már készültem a szákolásra. A színes óriás felfeküdt a víz felszínére és egy óvatos mozdulattal húzni akartam a szákba. De ez csak az én tervem volt – Grál másképp vélekedett. Fordult egyet, és kimenekült a hálóból. Csak le ne akadjon! El ne veszítsem! – cikáztak bennem a gondolatok. Újra felfeküdt a felszínre. Ezúttal nem hibáztam. Egy határozott mozdulattal a szákba került a rekorder. Megvan! Elkaptam! Megfogtam a világ egyik legcsodálatosabb halát! Először egyedül próbáltam csónakba emelni, a bölcsőmbe – de nem bírtam. Nem gondoltam, hogy ilyen súlya van. Azonnal szóltam társamnak, Kiss Petinek, hogy pattanjon csónakba, és siessen segítségemre. Amint Peti beért és a szákba nézett, szóhoz sem jutott. Ne mondj semmit, haver, ő az! – mondtam elcsukló hangon, majd közös erővel matracra emeltük a halat. Folyamatosan locsolva pár perc alatt partra értünk vele. Útközben hívtam Bocskai Marcit, a kotró halőrét, hogy mi került ki a vízből. Először el sem hitte, majd baráti utasításokkal látott el, mit tegyünk vele, amíg kiér hozzánk. A partra érve csapattársaim (Pukanec Péter és Kalivoda Tibor) már előkészítették a mérlegeléshez szükséges eszközöket. Amikor megláttam az értéket, nem hittem a szememnek. A bruttó súly (a mérlegelővel együtt) 31 075 gramm volt. Az egész csapat egy emberként őrült velem. Megérkezett a

Tóth Attila rekordfogása

halőr delegáció is, elmagyarázták, hogyan zajlik majd a fotózás, videózás – még egy élő adás is készült róla, mert sokan azt hitték, Grált ellopták a gyékényesi tóból. Ez most ékes bizonyíték lett: a kétszínű koi itt van, él, és gyarapszik. A pontos adatok: Nettó súly: 29 050 gramm, hossz: 87 cm, kerület: 97 cm, A méréseket hitelesítették, Grál hivatalosan is országos rekord lett! Miután a horog ütötte sebet fertőtlenítettük és utoljára megcsodáltuk, a narancs-fekete óriást visszaengedtük a kotró mélyébe. Lassú, komótos mozdulatokkal úszott tova – én pedig még mindig nem hittem el, hogy személyesen találkozhattam vele. Végezetül, köszönöm Kápolna Lacinak a helyét és a rengeteg segítséget a telefonos beszélgetéseinkben. Tóth Mártonnak, Kuncz Milánnak, Golovics Zsoltnak az indulásom előtti napokban a rengeteg segítséget! A Gyékényes és Környéke Horgász és Szabadidő Egyesületnek, hogy ilyen halakkal találkozhatunk, és minden erejükkel őrzik a tavat, Bocskai Marcinak és csapattársaimnak a gyors segítségért, és nem utolsó sorban a feleségemnek, aki úgy köszönt el tőlem: „születésnapod van és megfogod Grált!”

